

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:ESAS NO: KARAR NO:
2022/6020 2022/6592TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMIİNCELENEN KARARIN:

MAHKEMESİ : Adana 5. Aile Mahkemesi
TARİHİ : 01.02.2022
NUMARASI : 2021/777-2022/67
DAVACI : Ferhat bozer
DAVALI : Funda Bozer
DAVA TÜRÜ : İştirak Nafakasının Kaldırılması

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen, hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün 07.06.2022 tarihli yazısı ile istenilmekle, evrak okunup gereği görüülüp düşünöldü:

Davacı dava dilekçesi ile; davalı çocuğu yararına boşanma ile hükmedilen iştirak nafakasının davalının üniversite mezunu olması ve çalışabilecek durumda olması sebebi ile kaldırılmasını talep etmiş, mahkemece yapılan yargılama sonunda davanın kabulü ile davalı hakkında hükmedilen iştirak nafakasının dava tarihinden itibaren kaldırılmasına karar verilmiş, davalının kararı istinaf etmesi üzerine mahkemece ek kararla kesin olduğu gerekçesi ile, istinaf talebinin reddine karar verilmiş, hüküm 01.03.2022 tarihinde kesinleştirilmiş, Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün 07.06.2022 tarihli yazısı ile, karar ile ilgili kanun yararına temyiz talebinde bulunulmuş, dosya Dairemize gönderilmiştir.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 328'inci maddesine göre; ana ve babanın bakım borcu, çocuğun ergin olmasına kadar devam eder. Çocuk ergin olduğu halde eğitimi devam ediyorsa, ana ve baba durum ve koşullara göre kendilerinden beklenebilecek ölçüde olmak üzere, eğitimi sona erinceye kadar çocuğa bakmakla yükümlüdürler. Buna göre; çocuğun ergin olması ile iştirak nafakası kendiliğinden sona erdiğinden, davacının, kanun gereği kendiliğinden sona eren iştirak nafakasının kaldırılması talebi ile, dava açmasında hukuken korunmaya değer menfaati, diğer bir ifade ile bu davayı açmakta hukuki yararı bulunmamaktadır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 114'üncü maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi uyarınca; açılan davada, davacının hukuki yararının bulunması dava şartlarındandır. Aynı Kanunun 115'inci maddesi gereğince, mahkemenin dava şartlarının mevcut olup olmadığını, davanın her aşamasında kendiliğinden araştırması gerekli olup, mahkeme dava şartı noksanlığını tespit ederse; aynı Kanunun 115'inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davanın usulden reddine karar vermelidir.

Somut olayda; mahkemece; Türk Medeni Kanununun 328'inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca iştirak nafakasının davalı Funda Bozer'in ergin olması ile birlikte kendiliğinden sona erdiğinden, davacının iş bu davayı açmakta hukuki yararının bulunmadığı gözetilerek, "dava konusu bu istem hakkında hukuki yarar yokluğundan usulden reddine" şeklinde hüküm kurulması gerekirken, yasal olmayan gerekçeler ile yazılı şekilde davanın kabulüne karar verilmiş olması usul ve kanuna aykırı olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün, Hukuk Muhakemeleri Kanununun 363/1. maddesine dayalı kanun yararına temyiz isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oy birliğiyle karar verildi. 04.07.2022 (Pzt.)

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/2496

KARAR NO : 2022/4921

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : AFYONKARAHİSAR 2. SULH HUKUK MAHKEMESİ

TARİHİ : 09/11/2020

NUMARASI : 2020/168-2020/1222

DAVACI : İSMAİL HAMDİ GÜRCAN VEK. AV. MEHMET ÇELİKÖRS

DAVALI : SEFA YILMAZ

Taraflar arasındaki itirazın iptali davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın reddine yönelik olarak verilen hükmün, Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; dosya içerisindeki bütün kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı; taraflar arasında 15/08/2016 başlangıç tarihli, bir yıl süreli kira sözleşmesi düzenlendiğini, davalının 15/08/2018 tarihinden itibaren kira bedellerini, su, elektrik ve aidat borçlarını ödemediğini, 17/09/2018 tarihinde kiralananı boşaltarak gittiğini, alacağının tahsili için yapılan icra takibine haksız olarak itiraz ettiğini ileri sürerek; itirazın iptaline, lehine icra tazminatına karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı; 15/03/2018 tarihinde kiralananı ayrıldığını, kiraya vereni arayıp taşınmazda arkadaşlarının kalacağını bildirdiğini, kira sözleşmesini karşılıklı anlaşma ile fesh ettiklerini savunarak, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece; davalının 29/03/2018 tarihinde Çorum Adliyesine mübaşir olarak atanması nedeniyle ev sahibi ile karşılıklı anlaşma ile kira sözleşmesini fesh ederek Çorum İline taşındığı, mernis adres kayıt sisteminde taşınma işleminin 22/05/2018 tarihinde beyan ettiği, davacının 3 ay kiranın ödenmediğini iddia etmesine rağmen bu kiradan davalının sorumlu olduğunu iddia etmediği, dairede kalan diğer şahıslarla davacının sözlü kira sözleşmesi yapıp kira ilişkisini sürdürdüğü, şayet davalıdan alacaklı olsa kentten ayrılan davacıya icra takibi yapmak için üç ay beklemeyeceği kanaatine varıldığı gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 22/03/2022 tarihli yazısında; davalı kiracı ile davacı kiraya veren arasında 15/08/2016 başlangıç tarihli bir yıl süreli aylık net 625 TL bedelli kira sözleşmesinin varlığı hususunda taraflar arasında uyumsuzluk bulunmadığı, kural olarak, anahtar teslim edilmediği sürece kiralananın kiracının kullanımında olduğunun kabulü gerekeceği, davalının kiralananı 15/03/2018 tarihinde tahliye ederek Afyonkarahisar İlinden ayrıldığını ileri sürmüş ise de, kiralananın anahtarının kiraya veren davacıya teslim edildiğini usulüne uygun yazılı şekilde kanıtlamadığı, hâl böyle olunca, davalı kiracının davaya ve icra takibine dayanak kira sözleşmesine konu kiracılık sıfatının, dolayısıyla da davacı kiraya verene karşı kira ödeme yükümlülüğünün davaya dayanak icra takibinde talep edilen aylara ilişkin kira alacakları yönünden devam ettiği göz önünde bulundurularak karar verilmesi gerekirken, yanılığlı değerlendirme ile yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek; hükmün, kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Kira sözleşmesi, kiraya verenin bir şeyin kullanılması veya ondan yarar elde edilmesinin kiracıya bırakıldığı, kiracının da buna karşılık kararlaştırılan kira bedelini ödemeyi üstlendiği sözleşmedir.

Kiralananın tahliye edildiğinin (kiracının kiralananı iade borcunu yerine getirdiğinin) kabul edilebilmesi için, kiralananın fiilen boşaltılması yeterli değildir. Kiralananın anahtarının usulüne kiraya verene teslim edilmesi gerekir. Anahtar teslim edilmedikçe kiralananın, kiracının kullanımında olduğunun kabulü gerekir. TBK' nın 324. maddesine göre kiralanan kullanıma elverişli bulundurulduğu sürece, kiracının kendisinden kaynaklanan bir sebeple kullanılmaya veya sınırlı olarak kullanılrsa bile kiracının kira bedelini ödemekle yükümlüdür. Kiracı kiralanan taşınmazı kullanımında bulundurduğu süre boyunca kira parasından sorumludur.

Anahtarın kiralayana teslimi, hukuki işlemin içerisinde yer alan bir maddi vakta olmakla birlikte, sözleşmenin feshine yönelik bir hukuki sonuç doğurduğundan, bunun ne şekilde ispatlanacağı hususu, yıllık kira bedelinin tutarı esas alınmak suretiyle, HMK.nın 200. maddeleri çerçevesinde değerlendirilmelidir. Eş söyleyişle, yıllık kira bedelinin tutarı senetle ispat sınırının (HMK md.200/1) üzerindeyse ve kiralayanın açık muvafakati yoksa (HMK md.200/2), bu yön kiracı tarafından ancak yazılı delille ispatlanabilir.

Somut olayda; taraflar arasında 15/08/2016 başlangıç tarihli ve bir yıl süreli kira sözleşmesi konusunda uyuşmazlık bulunmamaktadır. Uyuşmazlık kiralananın hangi tarihte tahliye edildiğine ilişkin olup mahkemece, davalı kiracının tayinin çıktığı gerekçe gösterilerek, bildirdiği tahliye tarihi kabul edilmiş, davacının alacağı ispat edemediği sonucuna varılmıştır. Yukarıda açıklandığı üzere kiralananı tahliye edildiğini ispat yükü kiracıya ait olup, kiracı yasal delillerle kiralananı bildirdiği tarihte tahliye ettiğini ispat edememiştir. Bu durumda, kiraya verenin bildirdiği tahliye tarihine göre kiracının kira bedellerinden sorumlu olduğunun kabul edilmesi gerekirken, yazılı gerekçeyle davanın reddine karar verilmesi usul ve kanuna aykırı olup, Adalet Bakanlığının yerinde görülen kanun yararına temyiz talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının yerinde görülen kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile HMK'nın 363 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının **Adalet Bakanlığına** gönderilmesine, 24/05/2022 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/2717

KARAR NO : 2022/4922

TÜRK MİLLETİ ADINA YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : ESKİŞEHİR 4. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 25/11/2020
NUMARASI : 2019/564-2020/515
DAVACI : KENTSAY ESKİŞEHİR KENT İÇİ TAŞ LTD. ŞTİ.
VEK. AV. SEMİH SIVRI
DAVALI : GÜLDEN GÖR

Taraflar arasındaki itirazın iptali davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın kabulüne yönelik olarak verilen hükmün, Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; dosya içerisindeki bütün kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, belediye meclisinin 22/05/2013 tarihli kararı ile kendisine verilmiş olan yetkiye dayanarak cadde kenarı park yerlerini ve otoparklarını, otopark olarak işlettiğini, davalının işlettiği muhtelif cadde park yerleri ve otoparklarda 10/05/2017-08/09/2018 tarihleri arasında değişken sürelerde park yerini kullandığını ancak toplam 922,50 TL park ücretini ödemediğini, alacağın tahsili için başlattığı takibe, davalının haksız olarak itiraz ettiğini ileri sürerek; vaki itirazın iptaline, lehine icra inkar tazminatına karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı; belirtilen tarihler arasında davacı şirketin işlettiği otoparklarda aracını park etmediğini, caddelerin park alanı olarak kullanılmasında herhangi bir kamu yararı bulunmadığını savunarak, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece; davacı ile Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanlığı arasında büyükşehir belediyesi sınırları içerisinde belirlenen alanlara park eden araçlardan park ücreti alma konusunda sözleşme akdedildiği ve davalının aracının belirlenen yerlere park ederek park ücretini ödemediği hususunda uyuşmazlık bulunmadığı, parkmetre uygulamasında alınan ücretlerin belediye meclisince mevzuata uygun alınmış kararlar doğrultusunda olduğu, 5393 sayılı Kanun'un 14. ve 15. maddeleri, 2918 sayılı Kanun'un 79. maddesi, 2464 sayılı Kanun'un 97. maddesi ve 5216 sayılı Kanunun 7-f maddesine göre, davacı şirketin parkmetre uygulaması kapsamında sözleşmede belirlenen ve belediye tarafından kararlaştırılarak yerlere park eden kişi veya kurum araçlarından park ücreti almasının mevzuata ve hukuka uygun olduğu, bu nedenlerle davalının itirazında haksız olduğu gerekçesiyle; davanın kabulüne, davalının takip dosyasına vaki itirazın iptali ile, takibin kaldığı yerden devamına, hüküm altına alınan asıl alacak miktarı üzerinden %20 icra inkar tazminatının davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 11/03/2022 tarihli yazısında; mahkemece, davalının otopark kullanımında bulunmadığı yönündeki savunmasına rağmen, taraflar arasında otopark kullanımına ilişkin uyumsuzluk olmadığının kabul edilmesi doğru olmadığı gibi anılan savunma ve davacı yanın sunmuş olduğu davalının borçlarını içeren listede 1 dk'lık bir çok kullanımın dahi otopark kullanımı olarak kabul edilmiş olması karşısında mezkur listenin sıhhati ve oluşturulma şekli üzerinde durulmadan beyana itibar edilerek yazılı şekilde karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek; hükmün, kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Bir mahkeme kararının gerekçesi, davaya konu maddi olguların mahkemece ne şekilde nitelendirildiğini, kurulan hükmün hangi hukuksal düzenlemelere dayandırıldığını ortaya koyar ve dolayısıyla maddi olgular ile hüküm arasındaki bağlantıyı gösterir. Tarafların o dava yönünden, hukuk düzenince hangi nedenle haklı veya haksız bulduklarını anlayıp değerlendirebilmeleri ve Yargıtayın hukuka uygunluk denetimini yapabilmesi ortada, usulüne uygun şekilde oluşturulmuş hükmün hangi nedenle o içerik ve kapsamda verildiğini ayrıntıları ile ortaya koyan, ifadeleri özenle seçilmiş ve kuşkuya yer vermeyecek bir açıklık taşıyan gerekçe bölümünün bulunmasına bağlıdır. Bütün mahkemelerin, her türlü kararlarının gerekçeli olarak yazılmasını öngören 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 141/3. maddesi ile ona koştur bir düzenleme içeren 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 297. maddesi bu amacı gerçekleştirmeye yöneliktir. Gerekçe, çekişmeli vakıalar hakkında toplanan delilleri, delillerin tartışılmasını ve değerlendirilmesini, sabit görülen vakıalarla bunlardan çıkarılan sonuç ve hukuki sebepleri kapsmalıdır. HMK'nın 297. maddesi ile kapsamı belirtilen hükmün açık ve net olması, gerekçenin de anlaşılabilir, yeterli ve denetlenebilir olması gerekir. Gerekçe içerisinde ve gerekçe ile hüküm arasında sonuca etkili uygunsuzluklar bulunmamalıdır.

Dava, otopark ücretinin tahsili için başlatılan takibe vaki itirazın iptali istemine ilişkindir. Davalı savunmasında, davalının işlettiği otoparkları kullanmadığını savunduğu halde, kararın gerekçesinde, davalının aracının belirlenen yerlere park ederek park ücretini ödemediği hususunda uyumsuzluk bulunmadığının belirtilmesi ve buna dayanılarak hüküm kurulması usul ve kanuna aykırı olduğundan, Adalet Bakanlığının yerinde görülen kanun yararına temyiz talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının yerinde görülen kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile HMK'nın 363 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının **Adalet Bakanlığına** gönderilmesine, 24/05/2022 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/2214
KARAR NO : 2022/5922

TÜRK MİLLETİ ADINA YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : ALANYA 4. ASLİYE HUKUK (TÜKETİCİ) MAHKEMESİ
TARİHİ : 22/10/2020
NUMARASI : 2019/143-2020/277
DAVACI : ASAT GENEL MÜD. VEK. AV. BURAK BATIRAY BAĞCI
DAVALI : FATMA CAN VEK. AV. ASLI ONGUR CAN

Taraflar arasındaki itirazın iptali davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın reddine yönelik olarak verilen hükme karşı Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulmakla; dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı; su abonesi olan davalının tahakkuk ettirilen kullanma bedellerini ödemediği gibi bu amaçla başlattığı takibe de haksız olarak itiraz ettiğini ileri sürerek; vaki itirazın iptali ile davalının icra inkar tazminatına mahkum edilmesini talep etmiştir.

Davalı; paydaşı olduğu taşınmazdaki binanın inşası devam ederken diğer paydaşla yaptığı anlaşmaya göre alacağı 17 numaralı daire için davaya konu su aboneliğini tesis ettirdiğini, ancak sonrasında abonelik tesis ettirdiği dairenin dava dışı paydaşa ait olduğunun anlaşıldığını, sayaç kartlı olduğu ve satın alınan kadar su kullanılabilir olması nedeniyle aboneliğin iptalini önemsemediğini, davacı idarenin rızasını almadan kartlı sayacı normal sayaca dönüştürdüğünü, takibe konu edilen su tüketimini kimin gerçekleştirdiğini bilmediğini savunarak, davanın reddini ve lehine kötü niyet tazminatına hükmedilmesini istemiştir.

Mahkemece; mahallinde yapılan keşfe katılan bilirkişi tarafından hazırlanan raporda, sayacın hangi daireye ait olduğunun tespit edilemediğinin, binadaki daire numaralarında değişiklik olduğunun ve kapı numaralarının da bulunmadığının bildirildiği, davacı tarafından davanın ispat edilemediği gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 11/03/2022 tarihli yazısında; *davalının imzaladığı sözleşme ile abonelik ilişkisi kurulduğu, davalı tarafın bu aboneliğin iptali için davacı idareye herhangi bir başvurusunun bulunmadığı, aboneliği iptal ettirmemesi nedeniyle davalının dava konusu borçlardan sorumlu olduğu, buna göre mahkemece, dosyanın yeni bir bilirkişi heyetine tevdi ile dava konusu faturaların (tahakkuklarının) usulüne uygun olup olmadığı, dava konusu alacak döneminde yürürlükte bulunan tarife ve sözleşme hükmü uyarınca davacı tarafın alacaklı olduğu miktarın belirlenmesi hususunda somut verilere dayalı, gerekçeli ve denetime elverişli bilirkişi raporu alınarak hasil olacak sonuç dairesinde bir karar verilmesi gerekirken, yetersiz bilirkişi raporu benimsenerek yazılı şekilde davanın reddine karar verilmiş olmasının usul ve kanuna aykırı bulunduğu ileri sürülerek; hükmün, kanun yararına bozulması talep edilmiştir.*

Uyuşmazlık; abonelik sözleşmesine dayalı olarak, tüketilen su bedelinin tahsili istemiyle abone hakkında yapılan icra takibinde, borca itirazın iptali istemine ilişkindir.

Yargıtayın yerleşmiş içtihatlarına göre; davalı su abonesinin, hizmet alma ihtiyacının artık ortadan kalkmasıyla birlikte, basit bir başvuru işlemiyle abonelik sözleşmesini sona erdirip; sözleşme nedeniyle hem kendisi ve hem de karşı taraf nezdinde doğmuş tüm hak ve borçlardan arınmış olarak hizmetin verildiği yerden ayrılması mümkün iken, bunu yapmayarak, kendi aboneliği üzerinden üçüncü kişilerin su kullanmasına olanak tanımış olması dahi, sözleşme hukukundan kaynaklanan yükümlülüklerine aykırı, dolayısıyla da sonuçlarına katlanması gereken bir davranış niteliğinde kabul edilmektedir.

Hal böyle olunca, mahkemece; abonelik sözleşmesini iptal ettirmeyen davalının, fiili kullanıcı tarafından tüketilen su nedeniyle oluşan borçtan sorumlu olduğu gözetilerek, dava konusu faturaların ilgili dönemde yürürlükte bulunan tarife ve sözleşme hükümlerine uygun olup olmadığı hususunda bilirkişiden ek rapor alınması ve ulaşılabilecek sonuca göre uyuşmazlığın esası hakkında bir karar verilmesi gerekirken, yanılgılı değerlendirme ve eksik inceleme ile davanın reddine karar verilmiş olması usul ve kanuna aykırı olduğundan, Adalet Bakanlığının yerinde görülen kanun yararına temyiz talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile HMK'nın 363 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 16/06/2022 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/2494
KARAR NO : 2022/5924

TÜRK MİLLETİ ADINA YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İĞDIR 1. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 02/02/2021
NUMARASI : 2020/188- 2021/70
DAVACI : ARALIK İLÇESİ VE KÖYLERİ SULAMA BİRLİĞİ
VEK. AV. MÜRSEL ÇİFTLİK
DAVALI : CANER KUNDAĞ VEK. AV. SERKAN ALAKAN

Taraflar arasındaki itirazın iptali davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın kısmen kabulüne yönelik olarak verilen hükme karşı Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulmakla; dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı; davalının 2011 ila 2016 yıllarında tarlalarını sulamak için kullandığı yer altı ve yerüstü su suları nedeniyle tahakkuk ettirilen kullanma bedellerini ödemediği gibi bu amaçla başlattığı takibe de haksız olarak itiraz ettiğini, davalı tarafın zamanaşımı def'inin yerinde olmadığını, zira sulama dönemine ilişkin borçların yıl sonunda bir aylık süre boyunca köy merkezinde askıya çıkarıldığını ileri sürerek; vaki itirazın iptali ile davalının icra inkar tazminatına mahkum edilmesini talep etmiştir.

Davalı yasal süresinden sonra verdiği cevap dilekçesiyle; icra takibine konu edilen borcun zamanaşımına uğradığını, davacı birliğin yapması gereken işlerin köylüler tarafından yerine getirildiğini, davacı birliğe borcunun bulunmadığını savunarak, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece; davalının, davacı birliğin sulama sahası içerisinde yer alan yerlerde tarımsal faaliyette bulunarak sulama yaptığı konusunda bir ihtilafın bulunmadığı, dolayısıyla davacı birlik tarafından ibraz edilen mesaha cetvellerine göre davalının sulama bedellerinden sorumlu olduğu, ödeme emrine itiraz ederken zamanaşımını bildirmiş olan davalının açılan itirazın iptali davasında da esasa cevap verirken süresinde zamanaşımı def'ini tekrar ileri sürmesi gerektiği, davalının zamanaşımı def'ini süresinden sonra verdiği cevap dilekçesinde ileri sürdüğü, davacının açık muvafakati bulunmaması nedeniyle davalı vekilinin zamanaşımı def'ine itibar edilmemesi gerektiğinden bahisle, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 22/03/2022 tarihli yazısında; *ödeme emrine itiraz ederken zamanaşımı def'ini ileri sürmüştü ve icra takibini bu suretle durdurmuş olan borçlunun aynı def'iyi itirazın iptali davasında da ileri sürmesinin beklenemeyeceği, zira zamanaşımı def'inde bulunmuş olan borçlunun bu itirazının iptali için açılan davada davacının zamanaşımı def'inin yerinde olmadığını ileri süreceği ve bu hususun mahkemece üzerinde durulmakla karara bağlanacağı, buna göre mahkemece, borca itirazı aşamasında süresinde zamanaşımı def'ini ileri süren davalının itirazın iptali davasında davaya cevap süresinde yeniden zamanaşımı*

definde bulunmasının gerekmeyeceği kabul edilerek, bu cihette yapılacak incelemenin sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken yazılı gerekçeyle davanın kısmen kabulün karar verilmiş olmasının usul ve kanuna aykırı bulunduğu ileri sürülerek; hükmün, kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Uyuşmazlık; borunun icra takibine itirazında zamanaşımı def'inde bulunduktan sonra itirazın iptali davasının görülmesi sırasında aynı def'iyi yeniden ileri sürmesinin gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

deme emrine itiraz ederken zamanaşımı def'ini ileri sürmüş ve icra takibini durdurmuş olan borunun itirazının iptali davasında bu def'iyi tekrar ileri sürmesi gerekmez. Zira zamanaşımı def'inde bulunan borunun bu itirazının iptali için açılan davada, davacı, zamanaşımı def'inin yerinde olmadığını ileri sürerek itirazın iptali davasını atığından mahkemece zamanaşımı def'inin yerinde olup olmadığı konusu üzerinde durularak bu davada karara bağlanacaktır. Bu nedenle mahkemece davanın sonucuna etkili olması nedeniyle üzerinde kendiliğinden durulması gereken bir konuda davalıya zamanaşımı def'ini mahkemede de tekrar ileri sürmesi zorunluluğu yüklenmemelidir (HGK'nın 22/09/2021 tarihli ve 2017/(19)11-945 E. 2021/1069 K., 01/10/2014 tarihli ve 2013/17-1101 E. 2014/716 K. sayılı kararları ile Dairemizin 23/01/2019 tarihli ve 2018/7346 E. 2019/439 K., 06/03/2017 tarihli ve 2017/2766 E. 2017/2464 K. sayılı kararları da aynı yöndedir.).

Buna göre mahkemece; davalının, aleyhinde başlatılan genel haciz yolu ile icra takibine yaptığı itirazın zamanaşımına ilişkin olduğu dikkate alınarak, davacı tarafından açılan işbu itirazın iptali istemli davada, öncelikle zamanaşımı konusunda bir karar verilmesi gerekirken, yukarıda açıklanan yanıtılı gerekçeyle zamanaşımı konusunda her hangi bir inceleme yapmaksızın için esası hakkında yazılı şekilde karar verilmiş olması usul ve kanuna aykırı olduğundan, Adalet Bakanlığının yerinde görülen kanun yararına temyiz talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile HMK'nın 363 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 16/06/2022 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/2735

KARAR NO : 2022/5925

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : SİNOP 2. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 09/05/2019
NUMARASI : 2019/45-2019/144
DAVACI : TARIM VE ORMAN BAKANLIĞI
VEK. AV. M. NEDİM KAHRAMAN
DAVALILAR : 1-SERKAN MISIRLI, 2-EMRAH ÖZGÜ

Taraflar arasındaki tazminat davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın kabulüne yönelik olarak verilen hükme karşı Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulmakla; dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı; ihbar üzerine 15/12/2018 tarihinde yapılan aramada davalılara ait aracın yakınında pay edilmiş karaca eti ile bir adet ruhsatsız av tüfeğinin ele geçirildiğini, davalıların ava yasaklanmış yaban hayatı geliştirme sahasında koruma altında olması nedeniyle avlanması yasak olan hayvanı avladıklarının tespit edildiğini ileri sürerek; avlanan bir adet karaca için belirlenmiş olan 4.006 TL tazminatın 25/12/2018 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalılardan tahsilini talep etmiştir.

Davalı Emrah, davaya cevap vermemiştir.

Davalı Serkan; aynı olay nedeniyle davacı idare tarafından tahakkuk ettirilen idari para cezasını vergi dairesine yatırdığını, adının yanlışlıkla suç tutanağına yazıldığını, bu nedenle ödediği cezanın iptali için sulh ceza mahkemesine başvurduğunu savunarak, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece; (...davalılar hakkında 18/12/2018 tarihinde 4915 Sayılı Kanununun 14.2.2 Maddesini ihlal ederek Avcılık Belgesi olmadan avlanmak, 4915 Sayılı Kanununun 12.2 Maddesini ihlal ederek özel kanunlarla avlanmanın yasaklandığı alanlarda avlanmak, 4915 Sayılı Kanununun 4.1.1 maddesini ihlal ederek koruma altındaki yaban hayvanını avladığının tespiti üzerine itirazı kabil olmak üzere idari yaptırım karar tutanağı düzenlendiği, düzenlenen tutanağın davalıya tebliğ edildiği, 2017-2018 av dönemi için merkez av komisyonu tarafından belirlenen toplam tazminat bedelinin 4006-TL olduğu, bu hali ile davacının davayı açmakta haklı olduğu anlaşıldığından davanın reddi yolunda aşağıda şekilde hüküm tesis edilmiştir...) gerekçesiyle, davanın kabulüne karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 06/12/2021 tarihli yazısında; mahkemece, davalının davaya konu avlanmanın tarafınca gerçekleştirilmediğini savunması ve dayanak tutanakta imzasının da olmaması karşısında, tutanak münzileri dinlenerek, yapılacak incelemenin sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken eksik incelemeyle karar verilmiş olması ve ayrıca karar gerekçesinde

davanın reddine karar verilmesi gerektiği belirtildikten sonra gerekçe ile hüküm çelişir şekilde kabulü yönünde hüküm kurulmasının usul ve kanuna aykırı bulunduğu ileri sürülerek, hükmün, kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

1- Dosyadaki bilgi ve belgelerden; 18/12/2018 tarihli suç tutanağı ile avlanması yasak olan karacayı avladıkları gerekçesiyle davacı idareye bağlı memurlar tarafından davalılar hakkında suç tutanağı düzenlendiği, hazırlanan tutanağın tutanak tanıkları olan memurlar tarafından imzalandığı, davalıların ise imzadan imtina ettikleri anlaşılmaktadır.

Davacı idare, ispatla yükümlü olduğu avlanması yasak olan hayvanın avlanması vakasını ispat için delillerinin suç tutanağı ve tanık beyanları olduğunu bildirmiştir.

Hal böyle olunca, mahkemece; 18/12/2018 tarihli suç tutanağını düzenleyen ve imzalayan tutanak tanıklarının dinlenmesi, sonrasında tanık beyanlarının diğer delillerle birlikte değerlendirilmesi suretiyle ulaşılabilecek sonuca göre uyumsuzluğun esası hakkında bir karar verilmesi gerekirken, eksik inceleme ile yazılı şekilde karar verilmiş olması usul ve kanuna aykırı olup, Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz itirazının kabulü gerekir.

2- Yukarıda yer verilen mahkeme gerekçesi bir bütün olarak değerlendirildiğinde; davacının davayı açmakta haklı olduğu belirtildikten sonra maddi hata sonucu “davanın reddi yolunda” ifadesine yer verildiği, gerekçe ile hüküm arasında bir çelişkinin bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Şu durumda; Adalet Bakanlığının “...ayrıca karar gerekçesinde davanın reddine karar verilmesi gerektiği belirtildikten sonra gerekçe ile hüküm çelişir şekilde kabulü yönünde hüküm kurulmasının usul ve kanuna aykırı bulunduğu” yönündeki kanun yararına temyiz itirazının reddi gerekir.

SONUÇ: Yukarıda birinci bentte açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz itirazının kabulü ile HMK'nın 363 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, ikinci bentte açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz itirazının REDDİNE, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 16/06/2022 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/3117
KARAR NO : 2022/5926

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : GEBZE 4. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 23/10/2020
NUMARASI : 2018/69-2020/116
DAVACI : DURAN KORKMAZ
DAVALI : SAKARYA EDAŞ VEK. AV. MURAT YILMAZ

Taraflar arasındaki istirdat davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın kısmen kabulüne yönelik olarak verilen hükme karşı Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulmakla; dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı; elektrik abonesi bulunduğu davalı şirketin düzenlediği faturalar ile kendisinden on yıllık dönemde hukuka aykırı olarak kayıp-kaçak bedeli tahsil ettiğini ileri sürerek; fazlaya ilişkin hakkı saklı kalmak üzere, şimdilik 500 TL kayıp-kaçak bedelinin ticari faiziyle birlikte davalıdan tahsilini talep etmiştir.

Davalı; davanın 17/06/2016 tarihli ve 29745 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 6719 sayılı Kanun ile geçmişe etkili olarak 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu’nda yapılan değişikliklerden sonra açılmış olması nedeniyle reddinin gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece; hüküm vermeye elverişli olan bilirkişi raporu ile davaya konu dönemde davacıdan 236,87 TL kayıp-kaçak bedeli alındığı gerekçesiyle, davanın kısmen kabulü ile 236,87 TL’nin dava tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan almarak davacıya ödenmesine karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 07/04/2022 tarihli yazısında; *davanın, ticari dava olması sebebiyle asliye ticaret mahkemesinin görev alanı içinde olduğu göz önünde bulundurularak, mahkemece o yerde müstakil bir asliye ticaret mahkemesi varsa görevsizlik kararı verilmesi, müstakil bir asliye ticaret mahkemesi yoksa bu sıfatla davanın görülmesi gerekirken, bu yönün gözardı edilerek yazılı şekilde asliye hukuk mahkemesi sıfatıyla davanın esas hakkında hüküm kurulmasının, ayrıca 17/06/2016 tarihli ve 29745 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 6719 sayılı Kanun ile geçmişe etkili olarak 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu’nda yapılan değişikliklerden sonra, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu kararlarına dayanılarak alınmış olan ve dava konusu yapılan bedeller ile ilgili olarak açılan davalarda, davanın reddi yönünde hüküm kurulması gerekirken, yazılı şekilde karar verilmiş olmasının usul ve kanuna aykırı bulunduğu ileri sürülerek;* hükmün, kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

1- Dosyadaki bilgi ve belgelerden; ticarethane aboneliğinin tesis edildiği davacıya ait marketin, esnaf işletmesi niteliğinde olduğu mahkemece belirlenmiştir.

Şu durumda; Adalet Bakanlığının davanın ticari dava olduğu yönündeki kanun yararına temyiz itirazının reddi gerekir.

2- Dava, elektrik aboneli olan davacıdan tahsil edilen kayıp-kaçak bedelinin istirdadı istemine ilişkindir.

Bu aşamada; uyuşmazlığın çözümü için davanın konusuna ilişkin kavramların ve 6719 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un ilgili hükümlerinin incelenmesi gerekmektedir.

Kayıp-kaçak miktarı, dağıtım sistemine giren enerji ile dağıtım sisteminde tüketicilere tahakkuk ettirilen enerji miktarı arasındaki farkı göstermektedir. Kayıp-kaçak bedeli, elektrik sisteminde ortaya çıkan teknik ve teknik olmayan kaybın maliyetinin kayıp-kaçak bedeli oranları ölçüsünde karşılanabilmesi amacıyla belirlenen bir bedeldir.

17/06/2016 tarihinde Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6719 sayılı Kanun'un ilgili maddelerinde kayıp-kaçak bedelinin tanımı yapılmış olup, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu'nun değişik 17/1. maddesinde ilgili tüzel kişilerin bu tarifelere uymakla yükümlü oldukları belirtilmiş, 17/10. maddesinde ise mahkemelerin ve tüketici hakem heyetlerinin yetkisinin, bu bedellerin kurumun düzenleyici işlemlerine uygunluğunun denetimi ile sınırlı olacağı öngörülmüş, nihayet Geçici 20. maddesinde, "*...Kurul kararlarına uygun şekilde tahakkuk ettirilmiş dağıtım, sayaç okuma, perakende satış hizmeti, iletim ve kayıp-kaçak bedelleri ile ilgili olarak açılmış olan her türlü ilamsız icra takibi, dava ve başvuru hakkında 17 nci madde hükümleri uygulanır.*" düzenlemesi getirilmiştir.

Anayasa Mahkemesinin 28/12/2017 tarihli ve 2016/150 E. 2017/179 K. sayılı kararı ile 6446 sayılı Kanun'a eklenen Geçici 19. ve Geçici 20. maddelerine yönelik iptal talepleri reddedilmiş olup, 6446 sayılı Kanun'un 17. maddesine eklenen (10) numaralı bendin ise hak arama özgürlüğüne ölçsüz bir müdahalede bulunduğu gerekçesiyle iptaline karar verilmiştir.

Yapılan bu açıklamalar ışığında somut olay incelendiğinde; davacı, dava dilekçesinde davaya konu kayıp-kaçak bedelinin yürürlükteki mevzuat uyarınca davalı şirket tarafından kendisinden alınmasının mümkün olmadığını bildirmiştir.

Hal böyle olunca, mahkemece; 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu'nda 6719 sayılı Kanun ile yapılan değişikliklerden sonra 17/05/2018 tarihinde açılmış olan davada, davalı şirket tarafından Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu kararına uygun olarak tahakkuk ettirilmiş olan kayıp-kaçak bedellerinin iadesinin talep edildiği gözetilerek, davanın reddine karar verilmesi gerekirken, yanılığlı değerlendirmeye yazılı şekilde karar verilmiş olması usul ve kanuna aykırı olduğundan, Adalet Bakanlığının yerinde görülen kanun yararına temyiz talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda birinci bentte açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz itirazının **REDDİNE**, ikinci bentte açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz itirazının kabulü ile HMK'nın 363 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 16/06/2022 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/2414

KARAR NO : 2022/4941

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : İSTANBUL ANADOLU 4. TÜKETİCİ MAHKEMESİ
TARİHİ : 06/10/2021
NUMARASI : 2021/192-2021/1227
DAVACI : MEHMET AĞIRCAN
VEKİLİ : AV. HALİL CANDA
DAVALI : PEGASUS HAVA TAŞIMACILIĞI A.Ş.
VEKİLİ : AV. BERNA SALMAN

TÜRK MİLLETİ ADINA

Taraflar arasındaki davanın İstanbul Anadolu 4. Tüketici Mahkemesi tarafından yukarıda sayı ve tarihi belirtilen kararın HMK 363. maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasının Adalet Bakanlığı tarafından istenilmesi üzerine, dava dosyası ve içerisindeki dilekçeler, duruşma tutanakları ve diğer tüm dosya kapsamı delil ve belgeler incelendi. Gereği müzakere edilip düşünüldü.

Kanun yararına temyize konu davada, davacının davalı şirketten gidiş dönüş uçak bileti satın aldığı, ancak uçuşun iptal edilmesi sebebiyle seyahatini gerçekleştiremediği, otel rezervasyonu ve ödediği masrafların boşa gittiğini iddia ederek işbu masrafların tahsiline karar verilmesini talep ettiği, mahkemece davanın zamanaşımı nedeniyle reddine karar verildiği, verilen kararın kesin olduğu anlaşılmaktadır.

Anılan kesin karar hakkında Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'nün 04.04.2022 tarih ve 39152028-153.01-1799-2021-E. 798/12158 sayılı kanun yararına temyiz isteminde özetle, 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanunu'nun "Dava açma süresi" başlıklı 131 inci maddesinin, "Sorumluluğa ilişkin dava, hava aracının varma yerine geldiği veya gelmesi gerektiği tarihten veya taşımanın durduğu tarihten itibaren iki yıl içinde açılmazsa tazminat talep hakkı düşer..." düzenlemesini içerdiği, bu düzenlemede yer alan sürenin hak düşürücü nitelikte olup yolcunun bu süreyi geçirmesi halinde zarara ilişkin her türlü dava ve talep hakkını yasal merciler önünde ileri sürmesinin mümkün olmayacağı, somut uyuşmazlıkta davanın 2 yıllık süre içinde açıldığı gözetilerek dosyanın esası hakkında bir karar verilmesi gerekirken, Türk Ticaret Kanunu hükümleri gereğince 1 yıllık zamanaşımı süresi içinde açılmadığından davanın reddine karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı olduğu bildirilerek hükmün kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanunu'nun "Gecikmeden doğan zarar" başlıklı 122. maddesi, "Taşıyıcı, havayolu ile yolcu, bagaj veya yükün taşınmasındaki gecikmeden doğan zarardan sorumludur," düzenlemesini, "Dava açma süresi" başlıklı 131. maddesi, "Sorumluluğa ilişkin dava, hava aracının varma yerine geldiği veya gelmesi gerektiği tarihten veya taşımanın durduğu tarihten itibaren iki yıl içinde açılmazsa tazminat talep hakkı düşer. Ancak, ondördüncü madde gereğince rapor tanzimi gereken hallerde, iki yıllık süre ondördüncü madde gereğince Resmi Gazete ile yapılacak duyuru tarihinden itibaren işlemeye başlar," düzenlemesini içermektedir. Anılan bu düzenlemeler uyarınca eldeki davanın süresi

İNİNDE AÇILDIĞI GÖZETİLEREK DAVANIN ESASI HAKKINDA İNCELEME VE DEĞERLENDİRME YAPILIP VARILACAK UYGUN SONUÇ DAİRESİNDE BİR KARAR VERİLMESİ GEREKİRKEN YANILGILI DEĞERLENDİRME İLE YAZILI ŞEKİLDE HÜKÜM TESİSİ İSABETSİZ OLDUĞUNDAN SOMUT DAVAYA İLİŞKİN YERİNDE BULUNAN KANUN YARARINA TEMYİZ İTİRAZLARININ KABULÜ İLE AŐAĐIDAKİ ŞEKİLDE KARAR VERMEK GEREKMIŐTİR.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, Adalet Bakanlığı'nın 6100 sayılı HMK'nın 363. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA, dosyanın mahkemesine iadesine, bozma kararının bir örneğinin 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363. maddesinin 3. fıkrası gereğince Resmi Gazete'de yayınlanması için Adalet Bakanlığı Hukuk İŞleri Genel Müdürlüğü'ne gönderilmesine, 16/06/2022 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.